

ՀՀ Ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 3/2

26 հունվարի 2016 թ.

Քննարկվեց «Հայրիկ» ԱԿ 19.12.2015 թ-ի գանգատը ՀՀ ՖՆ իրավաբանական վարչության պետի 21.10.2015 թ-ի թիվ 1001/03 որոշման դեմ:

«Հայրիկ» ԱԿ գանգատում բերված փաստարկները.

Սիսիան քաղաքում 1997 թ-ին Արմեն Հակոբյանի կողմից, որը գանգատաբերի որդին է, ստեղծվել է «Հայրիկ» ԱԿ-ն, որը մինչև 1999 թ-ը Սիսիանում զբաղվել է հացաբուլկեղենի արտադրությամբ: 1999 թ-ին կոոպերատիվի հացաթխման արտադրամասը տեղափոխվել է Երևան և գործել է Երևան քաղաքի Բաշինջաղյան փողոցի 2-րդ նրբ. թիվ 6 բնակելի շենքի մոտ գտնվող ավտոտնակում:

Իր գործունեության ընթացքում կոոպերատիվը բարեխղճորեն և ժամանակին կատարել է բոլոր հարկային պարտավորությունները և պատշաճ կերպով ներկայացրել օրենքով սահմանված բոլոր հաշվետվությունները: Ավելին, կոոպերատիվը 2001 թ-ին պետական բյուջե է վճարել 83.000 դրամ կանխավճար: 2001 թ-ին կոոպերատիվը դադարեցրել է իր արտադրական գործունեությունը, սակայն բնակության համար ԱՄՆ տեղափոխված Արմեն Հակոբյանի խնդրանքով կոոպերատիվը չի լուծարվել: Մինչև 2006 թ-ը կոոպերատիվի վարչության նախագահը եղել է գանգատաբերի աղջիկը՝ Լիլիթ Հակոբյանը, իսկ նրա այլ երկիր տեղափոխվելուց հետո, այդ պաշտոնը 2006 թ-ի ապրիլի 20-ից ստանձնել է գանգատաբեր Հայրիկ Հակոբյանը: Մինչ այդ 2001-2002թ.թ. ընթացքում կոոպերատիվին պատկանող երկու հացաթխման վառարանները, ինչպես նաև ամբողջ ցածրարժեք գույքը վաճառվել է, իսկ ստացված գումարը բաժանվել է կոոպերատիվի անդամներին և այժմ ԱԿ-ն որևէ գույք չունի: Մինչև գործունեության դադարումը կոոպերատիվը կատարել է իր հարկային և այլ պարտավորությունները, պետական կամ այլ կազմակերպություններին որևէ տեսակի պարտք չի ունեցել: Սակայն, 21.10.2015 թ-ին գանգատաբերը ստացել է ՀՀ ՖՆ իրավաբանական վարչության պետի թիվ 1001/03 որոշումն այն մասին, որ «Հայրիկ» ՍՊԸ-ն 2015 թ-ի դրությամբ չի վճարել 115.910 դրամ պարտքի գումար:

Գանգատաբերը գտնում է, որ «Հայրիկ» ԱԿ-ն չունի որևէ հարկային պարտավորություն և ԱԿ-ի կողմից պետական բյուջե վճարված 83.000 դրամ կանխավճարն առանց կոոպերատիվի համաձայնության անհիմն կերպով է վճարվել կոոպերատիվի չունեցած պարտքի մի մասի փոխարեն: Գանգատաբերը պնդում է, որ երբևէ գրավոր կամ բանավոր չի ծանուցվել վերը նշված պարտքի մասին: Բացի այդ, եթե իրոք նման պարտք եղել է, ապա վերը նշված որոշումից չի երևում, թե այն երբևէ և առաջացել և ինչ հարկային պարտավորություն է: Անհասկանալի է նաև, թե հարկային մարմինն այդ պարտքի մասին ինչու ժամանակին տեղյակ չի պահել կոոպերատիվին:

Ելնելով վերոնշյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 70 և 71-րդ հոդվածներով՝ գանգատաբերը խնդրում է հանձնաժողովին քննության առնել սույն գանգատը:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ՖՆ իրավաբանական վարչության պետը, քննարկելով «Հայրիկ» ՍՊԸ-ի վերաբերյալ վարչական վարույթի նյութերը պարզել է, որ 16.10.2015 թ-ի դրությամբ չկատարված հարկային պարտավորությունները կազմում են 115.910 դրամ պետական տուրքի գումար (տույժ), որը ենթակա է գանձման:

Արդյունքում, ղեկավարվելով «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 29.1 հոդվածի և «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 55-րդ, 56-րդ, 58-րդ, 88-րդ հոդվածների դրույթներով ՀՀ ՖՆ իրավաբանական վարչության պետի կողմից 21.10.2015 թ-ին ընդունվել է թիվ 1001/03 որոշումը (այսուհետ նաև Որոշում) «Հայրիկ» ՍՊԸ-ից 115.910 դրամ պարտավորության գումար գանձելու մասին:

Քննարկման ընթացքում նախ արձանագրվեց այն փաստը, որ Որոշման մեջ տեղ է գտել վրիպակ, որի հետևանքով գանգատաբերի կազմակերպահրավական տեսակը արտադրական կոոպերատիվի (ԱԿ) փոխարեն նշվել է սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերություն (ՍՊԸ):

Ինչ վերաբերվում է Որոշման մեջ պետական տուրքի գծով մատնանշված պարտավորության առաջացմանը, ապա հարկ է նշել հետևյալը.

«Հայրիկ» ԱԿ-ն զբաղվել է հացամթերքի արտադրությամբ, որի համար 13.07.2001 թ-ին ստացել է թիվ 8727 լիցենզիան երկու տարի ժամկետով, սակայն լիցենզիայի համար նախատեսված հերթական պետական տուրքի գումարը՝ 25.000 դրամ, 13.07.2002 թ-ին չվճարելու համար պետական տուրքի գծով հաշվարկվել են լրացուցիչ պարտավորություններ:

«Պետական տուրքի մասին» ՀՀ օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» 15.12.2005թ-ի թիվ ՀՕ-11-Ն ՀՀ օրենքի 6.1-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետի համաձայն. «Եթե տարեկան պետական տուրք վճարողն իրավունքի, թույլտվության, արտոնագրի կամ լիցենզիայի գործողության դադարեցման (ուժը կորցրած ճանաչվելու) համար դիմումը լիազոր մարմին ներկայացնում է հերթական տարեկան պետական տուրքի վճարման համար սույն օրենքով սահմանված ժամկետի վերջին օրվանից հետո, ապա դրա բավարարման դեպքում հերթական տարեկան պետական տուրքի վճարման համար սույն օրենքով սահմանված ժամկետի վերջին օրվանից (դիմումում դադարեցման ավելի ուշ ժամկետ նշված լինելու դեպքում՝ այդ օրվանից) սկսած հաշվարկվում է միայն տույժ՝ մինչև գործողության դադարեցման (ուժը կորցրած ճանաչվելու) համար դիմումի ներկայացման օրը: Եթե դիմումում նշված է ավելի վաղ ժամկետ, քան դիմումի ներկայացման օրը, ապա տույժը հաշվարկվում է մինչև իրավունքի, թույլտվության, արտոնագրի կամ լիցենզիայի գործողության դադարեցման (ուժը կորցրած ճանաչվելու) համար դիմումի ներկայացման օրը»: